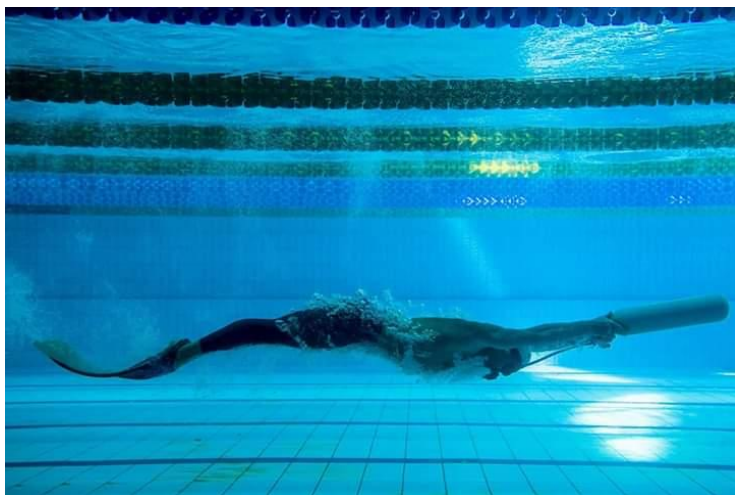

Interjú Kanyó Dénessel, többszörös világcsúcstartó bűvárúszóval

Mikor ismerkedtél meg a bűvárúszással?

Hat éves koromban vittek el a szüleim a Partfürdőre, ahol a tizedik alkalom után már mondhatom, hogy tudtam úszni. Nagyon szerettem már akkor is a vizet így nem volt kérdéses, hogy ez a közeg lesz az életem része. Két választásom volt: vagy a vízilabda, vagy a bűvárúszás, ahol Gyémánt Imre bácsi volt az edző. Mivel édesapám együtt úszott Imre bácsival, így először ezt a sportágat próbáltam ki. Láttam a lányokon a nagy uszonyt, mint a sellők, úgy mentek, és ezután már nem is mentem vízilabda edzésre.

Az elején még egy utánpótlás edző foglalkozott velem, de egy nap után elküldött, mert csak

mellen tudtam úszni. Imre bácsi viszont másnap visszavett, és onnantól az ő kezei alatt nevelkedtem. A korosztályomhoz képest sokkal idősebbekkel edzettem, de ez nagyon motivált. Elég hamar ráéreztem ennek a sportnak a szépségére és lehetőséget láttam abban, hogy komolyan és sikeresen űzzem ezt a sportágat.

Bevallom őszintén, hogy először júdózni szerettem volna, mert egy barátomnak a testvérét látva, nem hittem el, hogy létezik milyen izmos tökéletes test. Olyat akartam én is. Olyan erős akartam lenni, de akkor nem volt lehetőségem ezt a sportágat űzni.

Az iskoláidat hogyan tudtad összeegyeztetni a sporttal?

Nagyon könnyű volt összeegyeztetnem a sportot a tanulással, mert minden iskolában pozitívan álltak hozzám. A Szirmai István Általános Iskolába jártam, ahol két nagyszerű testnevelő foglalkozott velem, Urbán Péter és Szilágyi Gabi néni, akik mérhetetlen jó szívvel kezelték a sorsomat. Minden versenyem után az iskola falára kiragasztották az újságcikkeimet, és nagyon büszkék voltak rám, hogy ilyen sikeres vagyok ebben a sportágban. Tizenhárom éves koromban nyertem meg az első magyar bajnokságot, majd bekerültem a tizenhét évesek közé a junior válogatottba. 1991-ben 14 évesen Európa bajnoki második helyezett lettem. Aztán a Széchenyi István Gimnáziumba folytattam a tanulmányaimat, ahol szintén csak jókat tudok mondani a tanári karról. Ott Kelemen Béla, Szabó Erzsébet és Lengyel Gábor voltak a testnevelőim, akik külön foglalkoztak velem, ha megkértem őket. Rendszeresen jártam atlétika edzésekre is, hogy formába tartsam magam. A hiányzásaimat sem vették rossz néven, hiszen abban az időben már minden korosztályos versenyt szinte megnyertem. A főiskolai tanulmányaimat az SZTE JGYTF Testnevelés-rekreáció szakán kezdtem el, ahol az akkori edzőm Gyémánt Imre bácsi is tanított, és nagyon jó viszonyt alakítottam ki az akkori intézetvezetővel is, Gyetvai Gyuri bácsival. De elmondhatom, hogy nagy szeretettel gondolok vissza minden tanáromra a főiskolán, mert sokat segítettek a

tanulmányaimban és a versenyeimre is gond nélkül elmehettem.

Milyen eredményeket értél el?

Négyszer nyertem Európa bajnokságot, háromszor voltam világsúcstartó, kétszeres világbajnok, valamint Világjátékokon a dobogó mindegyik fokán álltam.

Melyik volt a legemlékezetesebb versenyed, és miért?

A szívemhez legközelebb álló és legemlékezetesebb versenye, a 2011-ben, Hódmezővásárhelyen zajló világbajnokság volt, ahol hazai közönség, barátok, családtagok előtt lettem világbajnok világsúcstartóval. Azt az eufórikus állapotot soha nem fogom elfelejteni, mert a beérkezésem után annyira boldog voltam, hogy a rajtköre kimászva köszöntem meg a közönségnek a sikert és a szurkolást, majd emiatt kizártak a versenyből, és az aranyérmemet is elvették.

Természetesen fellebbeztünk, és nem volt jogos a kizárásom, mert semmilyen szabályt nem szegtem meg, egyszerűen csak boldog voltam.

A másik emlékezetes versenyem 2017-ben volt, ahol 41 évesen álltam rajthoz, és úgy lettem világbajnok, hogy a verseny előtt két hónappal bezárták a Sportuszodát, így nem tudtam ott edzeni. A felkészülésemet a Maty-éri víztározóban folytattam, ami egy plusz lendületet adott számomra, mert nem sokan mondhatják el, hogy egy Vb-re természetes vízben edzenek, ahol nincs konkrét táv, nincsenek fordulók, egyszerűen csak a víz volt és én.

Az aktív sport mellett kikkel foglalkozol?

Jelen pillanatban a versenyzés mellett edzőként is tevékenykedem. Balassa Judit foglalkozik a fiatalabb korosztállyal, én pedig a 13 évesekkel és a náluk idősebbeket edzem. Most 5 junior válogatott versenyzőm, és egy felnőtt válogatott versenyzőm van, akikkel komoly munkát végzünk, mert ősszel lehetséges, hogy rendeznek junior és felnőtt Európa bajnokságot, ami vagy Milánóban, vagy Magyarországon lesz, de ez még kérdéses.

Meddig tervezed az aktív sportpályafutásodat?

Az idei válogatókat mind megnyertem, így a korábban 2020-ra kiírt világbajnokságra megszereztem az indulási jogot. Viszont ez átcsúszik a következő évre, és az azt követő évben lesznek a Világjátékok, ahol még indulni szeretnék, viszont abban biztos vagyok, hogy az lesz az utolsó nemzetközi szereplésem, mert már nagyon nem szeretek utazni. Bejártam a fél világot, és a harmadik gyermekünket várjuk a feleségemmel, így több időt szeretnék velük tölteni.

Egykori alma matered, a Testnevelési és Sporttudományi Intézet nevében további sikeres versenyzést és boldog családi életet kívánok!

Szeged, 2020. 05. 29.
Készítette: Dobó Andrea